

- 4 | **DAGMAR SMOLÍKOVÁ**
Učíme je chytat ryby
 Odborníci se shodují, že cesta z chudoby vede přes vzdělání. Většina lidí v chudých zemích třetího světa však má sotva na obživu. Na školní pro děti už nezbyvá. Jednou z možností, jak mohou obyvatelé bohatých států severní polokoule přispět k zlepšení poměrů v rozvojových zemích, jsou projekty adopce na dálku.

- 10 | **Rozhovor s PAVLEM NOVÁČKEM**
Za privilegium musíme zaplatit
 O rozvoji pomoci jsme si povídali s ředitelem Centra interdisciplinárních studií Univerzity Palackého v Olomouci.

- 14 | **NADA JOHANISOVÁ**
Lokalizace ekonomiky: pohádka, nebo nutnost?
 „Zatímco Barberova analýza je brilantní, případně má jeho návrh řešení podivně krotký. Je nekonzumní životní styl opravdu naší jedinou zbraní proti těžko uchopitelnému procesu, at už jej nazýváme ekonomickou globalizací, McDonaldizací, či třeba coca-colonialismem?“

- 18 | **VOJTĚCH KOTEČKÝ**
Energetika a klima
 „Spor mezi Evropou a Bílým domem o Kjótský protokol je často vnímán jako těžká volba mezi vážnou ekologickou hrozbou a finančními náklady. Ekonomové ale upozorňují, že redukce znečištění ve skutečnosti není nevhodná.“

- 25 | **Rozhovor s HANOU KULHÁNKOVOU**
Češi jsou ve skutečnosti lhotejší
 O tom, jak nahlíží většinová společnost na homosexuály a jak oni vidí ji, vypráví Hana Kulhánková z brněnské nevládní organizace STUD, která sdružuje gaye, lesby, bisexuály, transgender lidi i jejich přátele.

- 30 | **ALEX PHILLIPS a VOJTĚCH KOTEČKÝ**
Den poté: fikce a fakta
 Obrovská kra, která se v důsledku oteplování odlomila z antarktického ledového pole, odstartovala prudké a nevidané změny počasí. Kdo včas neutekl na jih, zemřel. Tak začíná nová hollywoodská story *Den poté*.

- 32 | **Zahrada**
 Kateřina Tučková:
 Intuitivní malíř Rudolf Brančovský
 Magda Brabcová:
 Souznění nadevše

- 34 | **Rozhovor s PETRUŠKOU SÚSTROVOU**
Návratu komunistů se nebojím
 Poštovní doručovatelka, uklízečka, náměstkyne ministra, novinářka, mluvčí Charty 77, členka Hnutí revoluční mládeže. Petruška Sustrová prošla v životě řadou rolí. Jak na ně vzpomíná a jak je hodnotí s odstupem času?

4 | **Učíme je chytat ryby**
 foto| Lenka Černá

22 | **Homosexualita a genetika**
 foto| Jaromír Čejka

27 | **Lesy v ohrožení**
 foto| anonym

Hladem nebo podvýživou trpí 800 milionů obyvatel planety. Každý den z této skupiny zemře 24 000 lidí. Ti čtvrtiny tvoří děti. Pro leckoho asi jen těžko uchopitelná informace. Astronomická čísla svádějí spíše k cynické odpovědi: A co jako? Prostě umírají hlady, já s tím přece nemůžu nic dělat. Když si budu kupovat biopotravinu, také najednou neupadne průmyslové zemědělství do ztrát a nepřejde na ekologické hospodaření. Když budu třítit odpad, těžko tím změním surovinovou politiku státu. Když pošlu peníze ekologické organizaci, nezastavím tím globální změny klimatu. Je to sice všechno bezké, pomáhá lidem, chrání přírodu, ale...

V osobním životě se ovšem stejnou logikou nečidíme. Když naše dítě nemá schopnosti stát se věhlasným chirurgem či právníkem, asi ho nepošleme po zškolné škole kopat kanály. Prostě se budeme snažit mu zajistit nejvyšší vzdělání, které bude odpovídat jeho možnostem. Když zrovna nevládním rozlehle pozemek, na kterém bychom realizovali své zahradnické sny, nerezignujeme přece na pěstování jakýchkoli květin. Když se nám nepodaří získat vytoučené místo, asi nezůstaneme navždy nezaměstnanými.

Proč tedy svoji případnou pomoc poměujeme absolutní měřítky? Když pomůžu jednomu, stejně nezachráním svět od hladu. Výmula, která neochoť našeho sobeckého ega se o cokoliv rozdělit zabaluje do zpochybování jakýchkoli snah? Nebo skutečně trpíme mesiášským syndromem a máme ambice spasit svět? Všechno, nebo nic?

Opustme z reality vykloubené měřítka a podívejme se na naše možnosti z druhého konce. Osmiletému dítěti z Ugandy, kterému se díky naší podpoře dostane vzdělání, se změní celý svět. Neskončí jako námezdní síla na plantážích, ale založí si třeba vlastní chov prasat, dluhu na výrobu nábytku nebo se stane učitelem. Kuporáním biopotravin zachraňujeme krajinu v oblasti ekofare. Dáváme jí šanci, aby mohla i nadále zůstat pestrá, nezaomořená pestivostí s množstvím různých druhů ptáků či rostlin. Trvalým příkazem ekologické organizaci podpoříme snahu o kvalitní zákony, které sníží znečištění oxidem uhličitým. Na jednoho smrtelníka to není zřek tak málo.

Dagmar Smolíková

Co najdete v příštím čísle

- Články s romskou tematikou
- Příspěvek o kradeném dřevě na vaší zahradě
- Rozhovor s Milošem Urbanem
- Analýza antienvironmentálního hnutí